

hvorpaa Frk. Gina Krogh svarede i et længere interessant Foredrag. Paa Danmarks Vegne takkede Frk. Alberti. Konferencens Formand Fru Ankarsvård tog flere Gange Ordet, foruden at mange andre' baade Kvinder og Mænd, havde en Skaal at foreslaa.

Først en Stund efter Midnat skiltes man ad, og „Svenska Kvinnornas nationale Förbunds Konferens“ var til Ende for denne Gang.

Stockholm, den 24. September 1897.

K. K. H.

En hundredaarig Udtalelse om unge Pigers Læsning.

Goethes anden Epistel.

Ved K. F.

Gode Ven, Du rynker Din Pande, Du finder, at Spøgen
Ej var paa rette Plads; alvorlig ment var Din Klage,
Og alvorligt vil Svaret Du ha'; ved Gud, jeg forstaar ej,
Hvorfor Skælmen i mig just da saa kraftig sig rørte.
Mer besindig nu svare jeg vil Dig. Din Mening er denne:
Menneskens Børn for Din Skyld maa drive sin Læsen og Leven
Just som de vil; kun Husets unge Døtre maa ikke
Lære af koblende Digter Alverdens Ondskab at kende.

Sagen er ikke saa farlig, min Ven, som en af os andre
Vel skulde tro; thi Piger er flinke og skaffer sig altid
Arbejd' nok. Se, giv nu den ene blot Nøglen til Kæld'ren,
At hun kan tilse Faderens Vine, saasnart de fra Kyper
Og Købmand, er sendt og fylder med Rigdom de hvælvede Haller.
Fuldt op at gøre har den, der smukt i Orden skal holde
Alle Slags Fade og Kar og tomme Flasker i Mængde.
Ofte hun kiger og ser, om skummende Mosten sig hæver,
Gyder det manglende til, at let de boblende Blærer
Fadets Aabning kan naa, og Saften den ædle og stærke
Kan i de kommende Aar i Ro sin Gæring fulde.
Aldrig hun trættes, men stadig hun fylder og tømmer og fylder,
At hun kan skænke en Drik Dig, der ren er og aandig. tillige.

Giv saa den anden Dit Køkken i Len; der er nok at ta' Vare,
Naar hun skal Sommer og Vinter det daglige Maaltid berede,
Saa at det smager Dig, uden for dybt dog at gribe i Pungen.
Alt fra det tidlige Foraar hun færdes i Gaarden, hvor snart hun
Pusler Smaakyllinger ømt, snart fodrer de snadrende Ænder.